

**HET PROGRAMMADECREET 2012 WIJZIGT DE WET OPPERVLAKTEWATEREN, HET
PROGRAMMADECREET 2010 EN HET GRONDWATERDECREET: EEN ARTIKELSGEWIJZE
TOELICHTING OP BASIS VAN DE PARLEMENTAIRE VOORBEREIDENDE WERKEN**

Art. 47. In artikel 35*bis* van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging wordt aan paragraaf 3, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992, en gewijzigd bij het decreet van 22 december 1993, een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Voor de toepassing van dit decreet worden de personen aangewezen in artikel 28*ter*, § 3, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer onweerlegbaar vermoed heffingsplichtig te zijn voor het grondwater dat in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar werd opgenomen uit een eigen waterwinning vermeld in het eerste lid, onverminderd hun verhaal op de werkelijke gebruiker van dit water. Deze personen zijn eveneens onderworpen aan de bepalingen van dit hoofdstuk en de ter uitvoering ervan genomen besluiten.”.

Met het oog op een samenhangende heffingswetgeving wordt artikel 35*bis* van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van oppervlaktewateren tegen verontreiniging afgestemd op het gewijzigde artikel 28*ter*, §3, van het grondwaterdecreet. Voor het water opgenomen uit een grondwaterwinning wordt de heffingsplicht gelegd bij de personen aangewezen in artikel 28*ter*, §3, van het grondwaterdecreet. Deze aangepaste bepaling maakt duidelijk dat niet alleen de vergunninghouder of diegene die de melding heeft gedaan, maar ook elke andere natuurlijke of rechtspersoon die beschikt over de grondwaterwinning heffingsplichtig is en verantwoordelijk voor de naleving van de verplichtingen opgelegd in de heffingswetgeving.

Art. 48. In artikel 35*quinqüies*, § 4, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 22 december 2000, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2003 en vervangen bij het decreet van 24 juni 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid worden de woorden “uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij” vervangen door de woorden: “uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij voor zover dit resulteert in een hogere vuilvracht.”;

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt: “In dit geval worden de kosten voor monsterneming en analyses die als basis dienen voor bedoelde heffing ten laste gelegd van de heffingsplichtige, tenzij het verschil tussen de overeenkomstig § 1 vastgestelde N-waarde, berekend op basis van de resultaten van de Maatschappij, en de N-waarde, bepaald op grond van de resultaten van de heffingsplichtige, kleiner is dan 50 VE.”.

De 30%-regel strekt ertoe bedrijven financieel aan te moedigen te bemonsteren in een periode met normale bedrijfsactiviteit. Wanneer de gegevens van een meetcampagne van de Vlaamse Milieumaatschappij een 30 percent hogere N1-waarde – vuilvracht veroorzaakt door de lozing van de zuurstofbindende stoffen en zwevende stoffen – geven dan de bedrijfscampagne, dan wordt momenteel de heffing uitsluitend berekend op basis van de resultaten van de VMM. In dergelijk geval mag worden aangenomen dat de heffingsplichtige de campagne uitvoerde in een periode met

verlaagde activiteit. De praktijk wijst echter uit dat voor bepaalde bedrijven de N1-component niet doorweegt op het uiteindelijk resultaat. In een aantal dossiers is de N1-component verkregen via de resultaten van de bedrijfscampagne meer dan 30 percent lager dan de N1-vuilvracht op grond van de VMM-analyses, terwijl nochtans de totale vuilvracht voor N1, N2 en N3 op basis van beide campagnes hoger ligt. Om de oneigenlijke toepassing van de 30 procentregel te corrigeren, wordt van de tekst van artikel 35*quinquies*, §4, toegevoegd: “voor zover dit resulteert in een hogere vuilvracht”.

Tot nu toe worden de kosten van de VMM-meetcampagne bij iedere 30 procentoverschrijding ten laste van de heffingsplichtige gelegd. Er wordt voorgesteld af te zien van het doorrekenen van de kosten wanneer het verschil tussen de N-waarde berekend op basis van de resultaten van de VMM en op basis van de resultaten van de heffingsplichtige kleiner is dan 50 vervuilingseenheden.

Art. 49. In artikel 35*quinquies*, § 12, van dezelfde wet, wordt het laatste lid, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003, en vervangen bij het decreet van 23 december 2010, vervangen door wat volgt:

“De in de vorige paragrafen bedoelde systemen voor registratie van het debiet die voor 1 januari 2004 in gebruik zijn genomen, worden verzegeld door de Maatschappij. De overige debietmeetsystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld door de leverancier, de externe installateur of een laboratorium in de discipline water dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu voor het pakket W.1.8. is erkend. Deze verplichting geldt niet voor de meetsystemen waarmee het geloosde debiet wordt gemeten.”

De bepalingen inzake het verzegelen van debietmeetsystemen worden afgestemd op het Vlaams Reglement Erkenningen Leefmilieu van 19 november 2010 (VLAREL). Daarnaast wordt verduidelijkt dat de verzegeling door een externe installateur moet gebeuren.

Art. 50. In artikel 35*septies*, § 2, van dezelfde wet, wordt het laatste lid, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2003, en vervangen bij het decreet van 23 december 2010, vervangen door wat volgt:

“De in de vorige paragrafen bedoelde systemen voor registratie van het debiet die voor 1 januari 2004 in gebruik zijn genomen, worden verzegeld door de Maatschappij. De overige debietmeetsystemen moeten bij de indienstname worden verzegeld door de leverancier, de externe installateur of een laboratorium in de discipline water dat volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu voor het pakket W.1.8. is erkend.”

De bepalingen inzake het verzegelen van debietmeetsystemen worden afgestemd op het Vlaams Reglement Erkenningen Leefmilieu van 19 november 2010 (VLAREL).

Art. 51. In artikel 35terdecies, § 6, van dezelfde wet, ingevoegd bij het decreet van 25 juni 1992 en gewijzigd bij het decreet van 18 december 2009, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° -1) voor de heffingsplichtigen, vermeld in artikel 35quater, § 1:

a) waaraan een openbare watervoorzieningsmaatschappij waterverbruik in het Vlaamse Gewest heeft gefactureerd betreffende het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar: de naam en het adres van facturatie;

b) die geen water hebben afgenomen van een openbare watervoorzieningsmaatschappij in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar: de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de rechtspersonen;

-2) voor de overige heffingsplichtigen: de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de maatschappelijke zetel van de rechtspersonen;

-3) indien de natuurlijke persoon, vermeld in punt 1) of 2), is overleden, wordt de aanslag ingekohierd op de naam van de overleden persoon voorafgegaan van het woord “Nalatenschap” en eventueel gevolgd door de aanduiding van de persoon of personen die zich aan de Maatschappij hebben bekendgemaakt als erfgenaam of legataris;”.

Het heffingsbiljet bevat een aantal verplichte vermeldingen. Deze verplichte vermeldingen worden nu gewijzigd zodat de inning efficiënter kan gebeuren.

Art. 52. In artikel 128 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010 wordt de eerste zin van punt 2° vervangen door wat volgt:

“Elke heffingsplichtige welke van bovenstaande regeling gebruik wenst te maken, moet daartoe bij de aangifte bedoeld in artikel 35octies, § 1, een dossier voegen dat opgesteld is door een MER-deskundige in de discipline water, deeldomein oppervlaktewater en afvalwater, erkend volgens het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu.”.

Artikel 52 wijzigt artikel 128 van het decreet van 18 december 2009 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2010. In de bestaande regelgeving kon uitsluitend een milieudeskundige in de discipline water, vermeld in hoofdstuk 1.3 van VLAREM II, een dossier van nullozing opmaken. Deze categorie van deskundige stemt overeen met de erkenning in de discipline water, exclusief de deeldomeinen oppervlaktewater en grondwater, bedoeld in artikel 1.3.2.2., §1, f), van VLAREM II. Het VLAREL heeft deze erkenning echter niet behouden. De hier voorgestelde wijziging van artikel 128 schrapt de afgeschafte erkenning en legt een erkenning op als mer-deskundige in de discipline water, deeldomein oppervlaktewater en afvalwater. De erkenningsvoorwaarden voor deze categorie moeten een correcte opmaak van het vereiste rapport verzekeren.

Art. 53. In artikel 28ter van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer wordt paragraaf 3, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999, vervangen door wat volgt:

“§ 3. Onverminderd hun verhaal op de werkelijke gebruiker van het grondwater wordt voor de toepassing van dit decreet onweerlegbaar vermoed de heffingsplichtige te zijn inzake de in paragraaf 1 vermelde exploitatie:

1° a) de vergunninghouder aan wie overeenkomstig dit decreet of het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning de vergunning is verleend;

b) de natuurlijke of rechtspersoon die conform het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning melding heeft gedaan van een grondwaterwinning als vermeld in paragraaf 1;

2° elke andere natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest heeft beschikt over de grondwaterwinning.

De bepalingen van dit hoofdstuk en de ter uitvoering ervan genomen besluiten, zijn onverminderd van toepassing op de personen, vermeld in 1° en 2°.”.

Artikel 28ter, §3, van het grondwaterdecreet bepaalde voor de wijziging ervan dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar over een grondwaterwinning beschikt, onweerlegbaar wordt vermoed de heffingsplichtige te zijn. Deze omschrijving werd bewust zeer algemeen gehouden. De ruime formulering “beschikken over een grondwaterwinning” kan zowel betrekking hebben op de vergunninghouder, diegene die de melding heeft gedaan van de grondwaterwinning, de eigenaar van de pompinstallatie, de gebruiker van het water als diegene die de eigen waterwinning exploiteert. In de praktijk stelde zich een probleem indien de vergunninghouder en de gebruiker of exploitant verschillende personen zijn. Het komt regelmatig voor dat de grondwatervergunning op naam staat van de verhuurder-eigenaar, terwijl een huurder de grondwaterwinning exploiteert of het grondwater verbruikt. In dergelijke situaties verwijzen beide partijen naar elkaar voor de naleving van de verplichtingen opgelegd in de heffingsregeling. Om een einde te maken aan deze discussies en elke twijfel hierover weg te nemen, wordt nu in artikel 28ter, §3, duidelijk gesteld dat er twee mogelijke heffingsplichtigen zijn, met name:

1° de vergunninghouder of diegene die de melding heeft gedaan van de grondwaterwinning;

2° elke andere natuurlijke of rechtspersoon die over de grondwaterwinning beschikt.

De gewijzigde tekst bepaalt nu uitdrukkelijk dat beide categorieën verantwoordelijk zijn voor de naleving van de bepalingen van de heffingswetgeving.

Art. 54. In artikel 28^{quater} van hetzelfde decreet worden volgende wijzigingen aangebracht:

“1° in paragraaf 1, 2°, a), worden de woorden “Z = 5 eurocent per m³ * index” vervangen door de woorden “Z = 6 eurocent per m³ * index”;

2° paragraaf 3, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996, vervangen bij het decreet van 21 december 2001 en gewijzigd bij het decreet van 9 juli 2010, wordt opgeheven.

Dit artikel betreft de aanpassing van artikel 28^{quater}, §3, van het grondwaterdecreet. Het huidige artikel bepaalt dat de grondwaterheffing niet lager kan zijn dan het minimumbedrag van 124 x index euro. Deze bepaling leidt ertoe dat een minimumheffing wordt aangerekend tot en met opgepompte hoeveelheden van 2480 kubieke meter per jaar. De hoge minimumheffing zet niet aan tot een spaarzaam gebruik van grondwater en wordt om die reden afgeschaft. De Z-factor voor het berekenen van de grondwaterheffing wordt verhoogd van 5 eurocent naar 6 eurocent per kubieke meter zodat de minderontvangsten wegens het afschaffen van de minimumheffing budgettair worden gecompenseerd.

Art. 55. In artikel 28^{decies}, § 6, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 20 december 1996 en vervangen bij het decreet van 22 december 1999, wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

“1° de naam, de voornaam en het adres van de natuurlijke personen; de naam en het adres van de maatschappelijke zetel van de rechtspersonen;”.

Aangezien de heffing op de waterverontreiniging en de grondwaterheffing samen worden gevestigd, moeten de vormvereisten op het gebied van het kohier en het heffingsbiljet van de grondwaterheffing in overeenstemming worden gebracht met de in artikel 47 vermelde wijzigingen. Dit artikel wijzigt daartoe artikel 28^{decies}, §6, van het grondwaterdecreet.